

ישיבת מליאת מועצת העיתונות

בית הסופר - 2 בינואר 2013

תחילת מסמך

נוכחים ה"ה:

הנשיאה השופטת דליה דורנר – יו"ר, עו"ד ארנה לין, אלי פלאי, צבי רייך, חיליק שריר, עמוס שוקן, יצחק מאיר, גד בן-יצחק, יאיר טרצייצקי, יצחק טאוב, פרופ' שולמית אלמוג, דני זקן, ציפי רומן, יובל יועז, חיים שיבי, גבריאל שטרסמן, פרופ' גבי וימן, פרופ' עמוס שפירא, רן רזניק, רוני לינדר-גנץ, שרית קנטי,

מדינת ישראל
משרד המשפטים
 רשות התאגידי-דיוס העמותות
 אלפר, אור
 13.02.2013
 ג'רמקוב
 מס' ע"ר - - - - - 58-
 קוד מסמך - - - - - 117

נדב העצני, דבורה גינצבורג, בצלאל סמוטריץ, דליה לירן-אלפר, דורון גלעזר, דודו סעדה, פרופ' רינה בוגוש, ד"ר ענת פלג, עו"ד שלומית משה, עו"ד גדעון פישר, אריק בכר.

פרוטוקול

דורנר: ממה אתה רוצה להתחיל? ברכות, זה כולל גם הטלת התפקיד. זה הולך יחד.

אריק בכר: אפשר אחר כך.

השופטת דורנר: אני מקבלת בברכה את החברים שהצטרפו אלינו בנובמבר. וזה הישיבה הראשונה שלהם. השמות שלהם ברשימות לפניכם. נציגי הציבור שלנו עו"ד ארקדי אליגולאווילי, דורון גלעזר, פרופ' גבי וימן, ד"ר דליה לירן-אלפר, דניאל מילוא, עו"ד בצלאל סמוטריץ, ד"ר ענת פלג, יוחנן צנגן, עו"ד שלומית רובין ופרופ' אמנון רובינשטיין נטש אותנו. אמיר רוזנבליט. וכמובן בברכה מיוחדת את נציגי ארגון העיתונאים בישראל, שרה בק. אני מכירה אותה, והיא ראינה אותי אפילו, אבל היא פה?

אריק בכר: לא. היא לא הגיעה עדיין.

השופטת דורנר: טוב, רונן ברגמן, רן רזניק. רוני לינדר-גנץ, נורית קנטי, מתן חודורוב, יובל יועז, יאיר טרצייצקי, וודיה וואדדה. ונציג אגודת העיתונאים בירושלים דוד ויצטום. יבואו על הברכה. אנחנו נעבור לאישור תקנון האתיקה המקצועית בנושא איסור על עיתונאים לכתוב נאומים עבור אישי ציבור.

- אריק בכר : הנוסחים המתוקנים לפניכם. שלחתי את זה גם בדואר אלקטרוני.
 השופטת דורנר : אתם זוכרים שהחלטנו על כך ברמה עקרונית לפי הצעת חברנו. ואני
 אבקש את אשורכם לנוסח. אלא אם יש הערות.
- אריק בכר : הסעיף הקיים בתקנון האתיקה אומר בנושא סעיף 7 בנושא ניגוד עניינים.
 תשדירי פרסום יחסי ציבור או שירות דומה אחר, הקשורים בתחום עיסוקו
 או מומחיותו של העיתונאי המגיש שירותים אלה. והנוסח המוצע, שעליו
 אנחנו מתבקשים להצביע היום זה תשדירי פרסום יחסי ציבור כתיבת
 נאומים לאישים פוליטיים, או שירות דומה אחר, הקשורים בתחום עיסוקו
 או מומחיותו של העיתונאי. זה אסור לעיתונאי. חיים שיבי אז העלה את זה
 בעקבות מקרה.
- השופטת דורנר : לא, אסור זה בהתחלה. זה נוספת על זה.
 חיים שיבי : אני רק רוצה לברך על ההיענות והניסוח, אני חושב שזה עונה, סותם את
 הפרצה בצורה טובה ביותר.
- אריק בכר : עד שתתגלה פרצה נוספת חיים, אנחנו דינאמיים הרי אתה יודע,
 עמוס שפירא : שאלה ניסוחית שלי אין תשובה לגביה. אישים פוליטיים ביטוי עמוס, מושג
 עמוס בהגדרה. ואני צופה בעתיד ויכוחים והתדיינות על זה. מה פירוש איש
 פוליטי. המונח פוליטי הוא מונח רחב הרבה יותר ממפלגתי, בשפה שלנו.
 אפשר לתת לביטוי הזה אישים פוליטיים פרשנות מאוד, מאוד מרחיבה. ובכך
 לדעתי, תהיה פגיעה קשה מידי בחופש העיסוק של עיתונאים וביכולתם
 לספק שירותים או להרוויח משהו.
- השופטת דורנר : כן, מה אתה מציע?
 עמוס שפירא : זהו, שאני לא יודע.
- אריק בכר : עמוס אני חושב שנעדרת מהישיבה שבה זה עלה.
 עמוס שפירא : כפי שישוכם בתחום הפוליטי או בחיים הפוליטיים.
- דובר : ה... עובדת דווקא נכון. מפני שאם ניקח למשל, אנחנו לא נצמצם לחברי
 הכנסת או שרי ממשלה. אם ניקח כתב מקומון שכותב נאומים לראש העיר,
 אריק בכר : או לראש וועד בית הספר,

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
 מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
 ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

"חבר" – הקלטה ותמלול

- דובר : העמימות כאן היא משרתת אותנו יותר מאשר הפירוט. מפני שברור למה הכוונה. הכוונה לאנשים שנמצאים בחיים, במגרש הציבורי בנושאי, במרוץ פוליטי שהכתב הופך להיות כלי שרת בידיהם. זה ברור. אין כאן, דובר : אני מבין למה הכוונה.
- דובר : אתה לא יכול לפרט עכשיו את כל הרשימה המליאה.
- דובר : לא, לא פירוט. אבל אולי שימוש במונח כמו מפלגתי או פעילות מפלגתית או משהו כזה, זה יותר מצומצם. אבל אולי זה לא מספיק.
- דובר : אתה יכול לתת דוגמא שחלק בתוך המונח העמום עכשיו, ושאתה רוצה להוציא אותה מתוך זה.
- דובר : נניח אפילו איש אקדמיה מתחום מדעי החברה או מדעי הרוח שהוא איש פוליטי במובן זה, שיש לו דעות פוליטיות בתחום הכלכלה, או בתחום המדיניות נרחבות שהוא בעצמו מפרסם ועיתונאי עוזר לו.
- אריק בכר : אתה רואה תלונה על זה?
- דובר : הוא עבר את העבירה הזאת או לא?
- אריק בכר : רגע, גבי שטרסמן.
- גבי שטרסמן : אני רציתי להרחיב את ההגדרה הזאת על ידי מחיקת כל העניין הזה של הפוליטי. אלא להשאיר מה יהיה אם מחר יתבקש עיתונאי לכתוב מאמר על הרמטכ"ל או למפכ"ל או לאי אלה אנשים שאנחנו לא רוצים שעיתונאים יתעסקו איתם בכלל. ולדעתי פשוט צריך לאסור על עיתונאים לכתוב שום דבר בשביל אף אחד, שאיננו עיתונאי. יש פה משהו יוצא דופן מיוחד, שנוגע לאתיקה.
- השופט דורנר : אנחנו האמת היא גבירותי ורבותי, תרשו לי. אנחנו דנו על העניין הזה. ודנו על הניסוח והצבענו. אז אני מציעה להצביע על הנוסח. מי בעד הנוסח?
- אריק בכר : מי נגד. או.קי. התקבל פה אחד.
- השופט דורנר : טוב, נעבור, הוא נמנע.
- אריק בכר : נמנע אחד.

השופטת דורנר: נלך הלאה. אנחנו עוברים לנושא הבא. אריק.

אריק בכר: אנחנו משנים, יש לנו כמה שינויים מוצעים בתקנון מועצת העיתונות. זה התקנות שמכוחו המועצה פועלת. והאורגנים שלה פועלים. ואנחנו מנסים כמה דברים אנחנו הרי הידקנו את ההיבט, איך נאמר החוקי של הפעילות שלנו, מאז שהפכנו לעמותה לפני כשנה וחצי. וישנם מספר עדכונים שנדרשים גם מכוח חוק העמותות, וגם מכוח זה שאנחנו עמוק ב-121 ואנחנו רוצים לייעל את דרך העבודה שלנו. ותיכף נעבור, את רוצה אולי להציג את זה. עורכת דין שלומית משה, שעמלה קשות על הניסוחים בבקשה.

עו"ד שלומית משה: באופן עקרוני השינוי הראשון שמוצע, כמו שאתם רואים, הרציונאל הוא לאפשר לקיים דיונים והצבעות, אריק ככה ביקש, בעיקר אנחנו מדברים על לקיים דיון בנשיאות. אבל גם במליאה באמצעות הדואר האלקטרוני, או באמצעות קבוצות של גוגל. כיום בתקנון זה לא קיים. מרבית העמותות מחזיקות בכזה סעיף במרבית התקנונים של העמותות. ואריק ככה ביקש. ולכן הסעיף מנוסח כפי שהוא מנוסח לפניכם. זה מוצע. בעיקרון ייעשה בזה שימוש יותר, אני מניחה בנשיאות, יותר מאשר באסיפה הכללית, במליאה. כדי ליעל. בגלל שזה כבר עמותה אז ככה הוועד המנהל יידרש להתאסף יותר ולהחליט ולקבל החלטות וככה. זה יתאפשר.

אריק בכר: ברשותכם אני קצת ארחיב, זה יאפשר לנו השתתפות רבה וערה יותר של כמה שיותר חברים בדיונים עקרוניים. אתם יודעים, עולה סוגיה כמו אישתון שמעלה סוגיות עקרוניות בנושא עבודת העיתונאי פה. להתחיל לכנס את כל האנשים העסוקים כאן, זה סיפור. זה פשוט הפקה גדולה. עם התראה מראש וכולי. אנחנו נפתח קבוצות גוגל, זה מאוד קל, אתם תראו. זה פשוט יאפשר לכל אחד לבוא לידי ביטוי. אם צריך להצביע על משהו, אפשר לעשות הצבעה אלקטרונית באינטרנט. אני חושב שזה מאוד יעזור. זה כמובן לא ימנע את ההתכנסויות שלנו כאן. זה אולי יחסוך לנו התכנסות אחת בשנה.

עו"ד שלומית משה: עוד דבר יותר חשוב מזה זה להגיד שבהחלטות מסוימות רשם העמותות, לא מאפשר כינוס. זה בדיונים של המאזן השנתי, תיקון תקנון,

פירוק העמותה. נושאים מהותיים זה לא יתאפשר. אז זה מותרג בסעיף.

גבי וימן: אני מציע להוסיף עוד חריג, תיקון תקנון האתיקה.

עו"ד שלומית משה: כן, תיקון התקנון לרבות תקנות האתיקה. תודה.

גבי ומן: התקנון כאן הכוונה לתקנון המועצה.

עו"ד שלומית משה: צודק. תקנון האתיקה.

נקודה נוספת זה צריך לקבל החלטה כאן לגבי אופן ניהול הפרוטוקולים. כלומר העמותה יכולה לקבל החלטה לפיה, למשל תירשם, הפרוטוקול יכיל רק את סדר היום, והחלטות. יש כל מיני אפשרויות. כאן מאחר ומקליטים את הישיבות אז אריק הציע, אחת ההצעות הייתה שהפרוטוקולים המתומללים, כדי שלא ייווצרו אי אילו הבנות, אז הפרוטוקולים המתומללים תהיינה חתימות של שני חברי וועד למטה, אימות של עורך דין וזהו. במקום לתמלל אותו שוב. כי מה שקרה עד היום זה היה גם ההקלטה, והתמלול וגם פרוטוקול ידני, שניסה לתמצת, והתמצות לא תמיד נשא חן בעיני כולנו. אז זו ההצעה.

אריק בכר: אגב אילו הפרוטוקולים שאתם יכולים לראות. הם גלויים לציבור באתר המועצה, ברגע שמתקבל התמלול אני עושה הגהה לראות שאין שם טעויות. כי הרבה פעמים השמות מתבלבלים. אז אני מטעין את זה על האתר שלנו וזה הכל גלוי לציבור. ואותו פרוטוקול שמים עליו פלומבה וזה הפרוטוקול שמוכר אצלנו.

עו"ד שלומית משה: או.קי. אז מי בעד?

יובל יועז: אני רוצה רגע להתייחס לנקודה הראשונה של ישיבות שלא בדרך של התכנסות פיסית. זה הכל נשמע נורא טכנולוגי ומתקדם ונהדר. אבל אני קצת מודאג. כי בעמותות אחרות הדבר הזה משמש כלי לעקיפת המוסדות, שמקיימים דיון וירטואלי בלי התכנסות, ומעברים כל מיני החלטות בלי דיון אמיתי. ואני חושב שיש ערך לדיון שמתקיים פה, בנושאים עצמם, שגם הנושאים אגב שהם לא תיקון תקנון העמותה, או תקנות האתיקה או ... המאזן השנתי, הם נושאים מהותיים. אלה נושאים מהותיים. ואני חושב

שיש חשיבות לעצם הדיון. אז אולי צריך באמת להיות יותר עדינים.

עו"ד שלומית משה: בשימוש בכלל.

יובל יועז: כן, אין פה איזה משהו שהיה צריך להכריז על מלחמה או משהו, איזה מן

דחיפות כזאת, שחייבים לקבל החלטה בו ביום ואי אפשר לכנס.

השופטת דורנר: אבל דיונים אפילו אם אתה לא מקבל החלטה. אתן לך דוגמא, אני

למשל מתכוננת. זה פשוט לא הגעתי לזה, אבל בישיבת הנשיאות דיברתי על

זה. אני רוצה להטיל על חברים שיש להם עניין בכך, להכין לנו ניירות על מה

נעשה בהגנה על העיתונות שמצבה קשה. אני רואה את פרופ' ומן שהצטרף

אלינו כאיש ציבור, שגילה עניין בזה. וכבר דיברתי עם אחרים. ואני אומרת

שיכינו נייר. עכשיו אני לא רוצה לחכות עד שנתכנס. אני רוצה את הנייר הזה

להעביר לכולנו, ואנשים יגיבו. וזה בסופו של דבר לדבר אחד עם השני.

החלטות מה אנחנו נחליט, אנחנו ואז אם יהיה צורך, ואני אראה משהו נכנס

את האנשים. אני פשוט, חשבתי שאני רוצה כלי נוסף לקשר בינינו.

היום אני נורא שמחה שבאים הרבה אנשים.

יובל יועז: התקנון היום אוסר על העברת חומרים במייל! התקנון היום אוסר על קיום

דיון באמצעות קבוצות גוגל.

השופטת דורנר: התקנון, אני פוחדת. אנחנו בעמותה, זה לא יגידו זה לא יתפוס.

עמוס שפירא: דליה, הסעיף הזה שאנחנו מדברים עליו עניינו הוא קבלת החלטות.

השופטת דורנר: כן, אז אפשר לקבל,

עמוס שפירא: לא למישהו להגיש חוות דעת או להתייעץ איתו.

השופטת דורנר: אם יהיה צורך, אם משהו, אני רוצה לתת לעצמי סמכות.

עמוס שפירא: אז אני מציע להוסיף את המילים במידת הצורך.

השופטת דורנר: במידת הצורך בוודאי.

אריק בכר: זה לא בא להחליף שום דבר, עמוס. זה כלי נוסף בארגז הכלים שלנו.

עמוס שפירא: רשאיות במידת הצורך.

השופטת דורנר: נניח, אנחנו עושים דבר כזה, ויש רעיון, אנחנו מחליטים להוציא

איזה הודעה שאני מסרתי לכולכם, הנוסח. ואתם מתקנים את הנוסח.

הולכים לראיין אותי ואני מבקשת את הרשות שלכם. אז אני אכנס אתכם.
אני רוצה במידת הצורך, כלי מהיר לקבל החלטות. בהזדמנות זו אני מבקשת
ממך להכין נייר כזה.

אריק בכר: יאיר טרצ'צקי ואחרי זה שולמית אלמוג.

יאיר טרצ'צקי: אני מסכים עם ההערה של יובל. אני לא חושב שהפתרון הנכון זה
להוסיף מידת הצורך. הרי מטבע הדברים כל דבר שעושים אותו זה בגלל שיש
צורך. אבל אני חושב שאולי שווה להכניס איזה שהיא הסתייגות, שאם
מדובר בהחלטה שאין זמן להתכנס בשבילה, או זאת אומרת שההתכנסות
הבאה רחוקה, והיא דורשת איזה שהיא דחיפות.

השופטת דורנר: במידת הצורך זה מכסה.

אריק בכר: חברים יקרים ממה נפשכם, הרי אם תהיה התנגדות לקיום דיון אלקטרוני
בסוגיה מסוימת, אז אחד באלקטרוניקה יגיד אני מתנגד ואני דורש לכנס
ונגמר הסיפור.

שולמית אלמוג. סליחה, אבל מיקרופון בבקשה. אחרת אי אפשר לתמלל.

שולמית אלמוג: אני רוצה לחזק את מה שאמר יובל. מהניסיון שלי בדיונים שניסונו
לעשות באוניברסיטה, בפקולטה, הדיונים האלקטרוניים הם לא יעילים. והם
גם בעייתיים מהבחינה שיש מספר קטן של אנשים שנוטה באמת להתבטא
ללא סוף באמצעים הדיגיטאליים ויש אנשים אחרים שבאופן עקרוני לא
מוכנים להשתתף בדיון או לפעמים "דיון" כזה. זה גם לא מידת הצורך, אני
לא בטוחה שזה פותר את הבעיה. כי מה כאן מידת הצורך. מה מגדיר. מתי
מיותר לכנס אותנו פיסית ולהסתפק באמצעי הזה. ואיכשהו הדיון כאן
מערפל עוד יותר את התמונה, ואני לא רואה כאילו בעיני רוחי את
הסיטואציה. ברור מובן מאליו שאפשר להעביר הודעות אטצ'מנט למיניהם,
בקשות כאלה או אחרות. אבל אני לא רואה בעיני רוחי דוגמא לסיטואציה
כה דחופה שנגיד אנחנו נוותר על ההתכנסות כדי לעשות איזה דיון אלקטרוני.

יובל יעוז: רק להוסיף פשוט בהינתן צורך דחוף.

שולמית: בהינתן צורך דחוף ומניעה מכינוס.

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

"חבר" – הקלטה ותמלול

- השופטת דורנר : אין מניעה.
- אריק בכר : חברים אנחנו לא נגנוב פה שום החלטה, אני מבטיח לכם. זה לא יקרה. אנחנו פשוט מנסים ליעל. ואם נחליט, אם לאחר חצי שנה יתברר שזה לא יעיל זה מיותר אפשר לוותר על זה. זה פשוט לדעת,
- השופטת דורנר : אולי לא נשתמש בזה. אני לא יודעת.
- אריק בכר : הוספנו את זה. יש פה את ארנה שרצתה לומר מילה. ואחרי זה יצחק מאיר ואחרי זה חיים שיבי.
- ארנה לין : קודם כל, אם מקובל על כולם להוסיף בהינתן צורך דחוף זה בסדר גמור. כי הרי בגדול זאת הכוונה. אבל רק רציתי לומר הרעיון הוא, היות שתקנון לא משנים כל דקה, אז הרעיון הוא לתת חופש לעשות את זה. ואחר כך לקבוע נוהל פנימי שלנו מתי בדיוק זה יהיה. אז גם זאת דרך. אבל אם כולם מסכימים שבהינתן צורך דחוף אז בסדר גמור. אני רק אומרת,
- דובר : אני מקבל את הרעיון לעשות קבוצת דיון במייל. זה נחמד, עובר מהר. כל אחד יעביר את העניינים שלו. זה יוריד חצי מהדברת פה. וכבר אמרנו צורך דחוף. למען הנוהל מתי זה יהיה צורך דחוף.
- השופטת דורנר : אני לא יודעת. זה אי אפשר לכתוב. ולך תדע. תשאירו קצת אולי לקונסטיטוציה צריך גם שכל.
- אריק בכר : נאמר שתעלה הצעה לכנס דיון אלקטרוני. ואז יגידו כולם, תקום כל צעקה. לא, זה חייבים להיפגש ולדון. אז ברור שזה מה שיקרה. אז זה מה שיקרה.
- השופטת דורנר : ואז אני אדרוש מכם שלא רק תדרשו אלא גם תתייצבו.
- אריק בכר : בהינתן צורך דחוף מוסיפים. יצחק מאיר ואחרי זה חיים שיבי.
- יצחק מאיר : רק הערה קצרה מאוד. מפני שאני לא חושב בעידן הזה שלנו לוותר על רוח ההצעה. זה לא הולך. אבל מצד שני גם אי אפשר לקבל, היום כן אולי מחר לא. ניסוח כללי שאומר, בעת הצורך כשזה יהיה דחוף וכן הלאה. כי מי קובע מה דחוף ומי קובע מה זה לעת הצורך. ולכן מה שאני מציע הוא להכניס סעיף האומר, שאם מספר זה וזה, מבלי שאני כרגע מציע מה, ידרוש דיון בנוכחות כל החברים יתקיים דיון בנוכחות כל החברים. כי אי אפשר לוותר היום על

המוצע. מצד שני, אני חי היום במדינה שבה לא לגבי המקום הזה, אבל לגבי מקומות אחרים, אני מאוד מאוד זהיר לגבי הגדרות של צורך דחוף נכנס וזה. זה במדינה שאני חי, אני מפחד. ולכן אני מציע להכניס תקנות שאומר כמה וכמה אנשים יכולים לדרוש דיון בנוכחות כולם.

השופטת דורנר: עוד מישהו.

חיים שיבי: אני קודם כל מברך על היוזמה הזאת בהחלט הגיע זמנה. ושנית הייתי רוצה יותר אינטראקטיביות ודו-סיטריות. אני אתן לכם דוגמא. רציתי להביא לידיעת הציבור את עמדתי בפרשת חילופי דעות בין גבי לבין אריק למשל. אין לי כלי היום שבו אני יכול להעביר מסר לכל הפורום הזה כדי לפתוח דיון מיוזמתי או סתם להביע דעה. הייתי רוצה שאותה יעילות אינטרנטית תהיה אינטראקטיבית. כלומר כשאחד מחברי המועצה במליאה רוצה להביא לידיעת הציבור שלנו נושא, שיהיה לו כלי.

אריק בכר: עד יום חמישי הבא, יהיה לך את זה.

השופטת דורנר: טוב, נעשה הצבעה על הנוסח אחרי שהוספנו לו בהינתן צורך דחוף.

אריק בכר: מי בעד? מי נגד. אין התקבל פה אחד.

השופטת דורנר: יש אחד, תברנו יצחק מאיר.

אריק בכר: בסדר.

השופטת דורנר: יש לנו עוד דברים.

אורנה לין: כן, יש עוד שני תיקונים.

השופטת דורנר: כן בבקשה.

אורנה לין: תיקון אחד הוא מאוד טכני, פשוט בתוך התקנון הייתה איזה שהיא סתירה

פנימית לעניין הקוורום הנדרש בוועד מנהל. מקום אחד היה כתוב שליש.

במקום אחר רבע. וההצעה היא שירשם רבע, שהקוורום לפתיחת ישיבה של

הנשיאות של הוועד המנהל זה יהיה רבע ממספר החברים.

שניים נוספים ונצביע עליהם ביחד, כי זה די טכני. אנחנו מגישים בקשה

לקבל בשביל העמותה, סעיף 46. פטור לפי סעיף 46 לפקודת מס הכנסה. עניין

של התרומות. לצורך זה התבקשו בנציבות לעגן בתוך התקנון שני סעיפים

רשות

התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

"חבר" – הקלטה ותמלול

שנמצאים לפניכם. מה קורה במידה והעמותה מתפרקת. אלה שני הסעיפים שהם סעיפים שנדרשים להיות בתקנון כדי שנקבל את הפטור. אז תצביעו אולי על שלושתם ביחד אריק?

אריק בכר: שלוש הצעות.

ארנה לין: ההצבעה תראה כאילו היא על כל סעיף בנפרד.

אריק בכר: מי בעד האישורים הטכניים האלו? מי נגד? פה אחד.

רק עניין פרוצדוראלי, אנחנו היום בוחרים נציגי ציבור לנשיאות הוועד המנהל של העמותה. עכשיו במכתב ששלחתי אליכם לפני מספר שבועות, נאמר שצריכים לבחור 13. עכשיו מה שקורה הוא שזו אחת הבעיות שאנחנו נצטרך להתייחס אליהם בשנה וחצי הקרובות, יש פה איזה שהוא מדרג של בחירות. כי אנשים נבחרו בתקופות שונות, במועדים שונים לתקופות של שלוש שנים. המטרה היא, וגם קיבלנו רמז מרשם העמותות שכדאי מאוד לעשות האחדה של כל מועדי הבחירות לאורגנים השונים פה. לי זה בטח יעזור. כי אני לא נהנה כל פעם להיסחב עם הקלפי לכאן. אבל מכיוון שהעלו השגות, אז בפעם הזו אנחנו משאירים את העניין. זאת אומרת יש קבוצה של נציגי ציבור מקרב הנציגים במליאה שנבחרו לפני שנה וחצי לנשיאות. הם ממשיכים עוד שנה וחצי עד תום הקדנציה שלהם. היום אנחנו צריכים למלא את השורות עם עוד שבעה נציגים חדשים. ואנחנו נבחר אותם. במהלך השנה וחצי, היועצים המשפטיים יחפשו דרך נאותה איך לעשות פעולת חיתוך, מתי שהוא בעתיד. ואז לעשות האחדה של המועדים. זה יהיה קל לכולם יותר. זה יהיה קל לכולם יותר.

אורנה לין: בטקסט הכתוב כתוב שישה.

אריק בכר: שישה אז זה טעות שלי, זה שבעה. יש לנו אצל נטלי יש פתקי הצבעה.

ההצבעה היא חשאית. איפה הקלפי. סליחה רגע, נטלי תחלק עכשיו רק לנציגי הציבור, שרק להם יש זכות הצבעה. היא תחלק לכל אחד פתק. הוא יכול לסמן עד שבעה.

עמוס שוקן: אמרת שחלק מנציגי הציבור חברי הנשיאות הם לא עומדים לבחירה.

- אריק בכר : נכון הם לא מופיעים ברשימת הבחירה מראש. הרשימה שתקבלו כל אחד הם רק אלו שזכאים להיבחר לשלוש שנים.
- עמוס שוקן : שחייבים להיבחר, זאת אומרת אם להיבחר.
- אריק בכר : לא רוצים לבחור, אל תבחרו. אני אומר צריכים אנחנו מחפשים שבעה נציגים חדשים לוועד המנהל. מותר לבחור עד שבעה. כל אחד נטלי תעבור עכשיו ותחלק רק לנציגי הציבור. ובזמנכם החופשי לסמן ולהטיל בפתק הקלפי, בעודנו ממשיכים בפרוצדורה. או.קי. אורי סלונים נמתק משום שהוא סבר שכיושב ראש בית הדין לאתיקה של המועצה, לא יהיה טוב שהוא יכהן בנשיאות. בסדר הוא צודק. אין בעיה בתקנון בעניין הזה. אבל הוא החליט מיוזמתו ולכן הוא הוסר משם. אז אל תבזבזו קולות על מפלגות שלא יעברו את אחוז החסימה.
- יש לנו רק עוד פרוצדורה אחת אנחנו צריכים לקבל את אישור המליאה למינוי הגברת רוני לינדר-גנץ מטעם ארגון העיתונאים בישראל ומר גד בן יצחק מטעם אגודת העיתונאים בירושלים לשמש כחברים בוועד המנהל לנשיאות. אנחנו צריכים לדווח לרשם העמותות. זה עכשיו מסודר. והם ממונים. זאת אומרת אין פה מינוי. כן וודאי, מי בעד. פה אחד. תודה רבה.
- ברוכים הבאים. עכשיו אפשר להמשיך.
- השופטת דורנר : הדיווח. אני הזמנתי את היועץ המשפטי שלנו שידווח לכם מה קורה בפרשת אגודת העיתונאים שמנהלת הליך נגדנו, בבקשה. אגודת העיתונאים תל אביב.
- עו"ד גדעון פישר : ערב טוב לכולם. למי שעוד לא מכיר, קוראים לי גדעון פישר. זכיתי, התכבדתי לסייע לכם בהפיכת הפורום המכובד, שכל עשרות השנים היה מכובד, אבל לא הייתה ישות משפטית, והפך לישות משפטית כדת וכדין במדינת ישראל. יש כאלה שחושבים שזה יותר חשוב שיהיה כדין, יש כאלה כדין. אבל מהבחינה שלנו זה כדת וכדין. ועל כך קיבלנו ציון לשבח של משרד המשפטים בכלל ומנהל רשות התאגידים ורשם העמותות בפרט. כיוון שהגוף הזה יכול היה להמשיך ולהתנהל באופן אמורפי כלא ישות משפטית עוד

רשות

התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

עשרות שנים. ומה שהנשיאה עמדה על כך, והובילה קו שבו הפורמט הזה יהפוך לישות משפטית. כמו שראיתם עכשיו בשעה שחלפה יש לזה הרבה מאוד השלכות, עם תיקוני תקנון ודיווחים לרשם העמותות. וכל מיני דברים שאתה יכול להימנע אם אתה לא שם. אבל ברגע שאתה שם אתה חייב לשמור על תרי"ג הכללים של דיני העמותות וכך נעשה. יחד עם זאת, לאור פניה של אגודת העיתונאים בתל אביב, יוזמה שלהם למשרד המשפטים לרשם העמותות, בטענות מספר טענות שפורטו הן על ידם והן על ידי יועצים משפטיים מטעמם, נאלצנו להגיע למשרד המשפטים. ולהבהיר את הטעון הבהרה. לשמחתנו נכון להיום, לאחר ישיבות במשרד המשפטים, ואני פה מצטט, בסוף הישיבה נאמר שהטענות כפי שנטענו הופרחו אחת לאחת, לפחות במסגרת הישיבה. ויחד עם זאת זומנו היועצים המשפטיים של אגודת העיתונאים להגיב על התגובה. והעניין הזה מתנהל שם. נכון להיום ההסדר הוא שאם משרד המשפטים, אם רשם העמותות ימצא לנכון לבקש הבהרות נוספות מהעמותה אצלנו, או מי מטעמנו אנחנו נשמע על כך, אנחנו לא שומעים על כך כנראה שהעניין לא רלוונטי. אני רק אסיים בזה שאני אומר שבמסגרת הטענות מהיקב ומהגורן ומכל מיני, מגוון של עניינים, אחד הדברים החשובים שלדעתי אתם צריכים לדעת, זה האלמנט של התפטרות והשהיה. אגודת העיתונאים טוענת שהם לא התפטרו מהעמותה כאן אלא רק השעו את עצמם. משפטית, אין נפקות משפטית למהלך כזה. אתה או חבר בעמותה, או לא חבר בעמותה. אין חבר מושעה מעמותה. עוד לא המציאו מנגנון כזה. זה לא אומר שאי אפשר להמציא דברים. אבל עוד לא המציאו מנגנון כזה, או שאתה חבר בעמותה, או שאתה לא חבר. מכיוון שהם התפטרו הם לא חברים בעמותה. ומשהם לא חברים בעמותה, העניין הזה הוא מאוד מאוד ברור. רשם העמותות רואה איתנו עין בעין בנושא הזה. נעשו מספר ניסיונות להגיע להידברות, לפשרה, לגישור, וכפי שהוחלט כאן כל עוד שיש הליכים משפטיים ופנייה משפטית כנגד העמותה, אז זה יטופל משפטית. ויחד עם זאת העמותה מצאה לנכון לחדד שהלוואי והטענות תימשכנה ואז

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

"חבר" – הקלטה ותמלול

זה לא יהיה במגרש המשחקים המשפטי אלא כפי שצריך להיות בהידברות בין אנשים מכובדים מכל הצדדים שישבו בינם לבין עצמם, ויגיעו להסכמות שמייתרות אנרגיות שליליות. אז תודה רבה לכם על העדכון. נכון לכרגע תמונת המצב כמו שאמרתי היא, שאנחנו סיפקנו למשרד המשפטים את ההבהרות וסוכם שם שהיה ויצטרך מאיתנו דבר כל שהוא נוסף יותר נשמח להבהיר או ללבן. מאז לא פנו אלינו.

אריק בכר : אליהו פלאי בבקשה.

אליהו פלאי : אני רק לפני חצי שנה בערך, דני העלה הצעה של להקים איזה שהוא צוות גישור. במקביל להליכים המשפטיים שאני מאוד מכבד אותם והם נכונים. ואני חושב שחבל ולא נכון שלא מתנהל איזה שהוא הליך. דני בזמנו הציע. להקים איזה שהוא צוות. אני התנדבתי להשתתף. לא פנו לבקש את שירותי. אז אני מפנה את זה,

גדעון פישר : אני רק אומר, כשנכנסתי שאלתי את עמוס שוקן, כי בזמנו אם אתה זוכר עמוס התנדב ואז באמת פנה אלי מר בר מוח ואמרתי לו שעם כל הכבוד, ברגע שהוא הפעיל עורכי דין. לי אסור לשבת איתו. כיוון שיחד עם זאת, לשמחתנו מר שוקן וצוות נוסף אני חושב שגם עורכת דין לין, המשנה לנשיאה, הייתה בצוות האמור. ישמחו לשבת. כדי ליתר את העניין. כרגע שאלתי את עמוס, את מר שוקן. והוא אמר שהעניין, הם לא הרימו את הכפפה. זאת אומרת צריך שניים לטנגו. אז אני יותר מאשמח ליתר את המהלך המשפטי באמצעות כל הידברות שלא תהיה. אני חושב שזה נכון. וזה תמיד חכם.

השופט דורנר : העניין הגיע רחוק מדי. הטענות האלה הן טענות נגד טוהר המידות של העמותה. אנחנו נחכה להחלטת הרשם. זה ירגיע את כולם. ואחר כך יהיה גישור, גישור לא עושים כאשר העניין מתקדם עד כדי כך. אם אני מבינה משפטים אז עברנו את השלב הזה. היה ניסיון כזה, הוא לא צלח. אז בואו נחכה להחלטת הרשם. גם אתם רוצים לדעת, אולי חטאנו.

אריק בכר : שאלה טכנית האם יש פה נציג ציבור שלא מימש את זכותו הדמוקרטית

לבחור או להיבחר.

דני זקן : אפשר גם להצביע לכנסת.

דובר : אליהו רק, בתשובה לשאלתך אז באמת קיבלת את התשובה מכבוד הנשיאה

לעניין הזה, אנחנו ניסינו. זה הגיע באמת לשלב כשזה הגיע לשלב משפטי אז

כבר היה טיפה מאוחר מדי. אני חושב בהסתכלות קדימה ובהיכרות עם

הצדדים, שברגע שתהיה איזה שהיא החלטה, ואני מקווה שההחלטה שם

תהיה כזאת שתשמש כר לפתרון של העניין הזה ולהחזרתה של האגודה התל

אביבית. כי זה חשוב מאוד שהיא תחזור לכאן.

השופטת דורנר : טוב נמתין בסבלנות.

יאיר טרצ'יצקי : אני פשוט לא יודע שאלת תם. אני מבין את האמירה שאם יש טענה

כנגד טוהר המידות אז צריך, מטעם האגודה בתל אביב לחזור בהם מהטענה

הזאת. כי אם כן, אז נשאלת השאלה.

השופטת דורנר : יקירי אתה בא תמים ישר, נקי. תאמין לי, לא זה נחמד. אז נעשו,

יאיר טרצ'יצקי : אני ראיתי את הסצנה הדרמטית.

השופטת דורנר : לא, עשו ניסיון האגודה הירושלמית במיוחד הייתה פעילה ובצדק. זה

אגודה אחות. ואנחנו בשלב שהחלטת הרשם תהיה טובה לכולם.

יאיר טרצ'יצקי : לא קיבלתי תשובה.

השופטת דורנר : התשובה היא שלא הייתה, אני לא רוצה לומר, לא הייתה תשובה

לחזור מהטענות בשום,

יאיר טרצ'יצקי : כלומר לא הייתה הצעה.

אריק בכר : סליחה, בואו נעצור לרגע מתודית, כי יש לנו פה אישיו שהוא מאוד מעניין

והוא מאוד אקוטי, פרשת אישתון. אנשים נציגים פה ביקשו להעלות את זה

לדיון. ויאיר טרצ'יצקי הצליח להשיג את אדון אישתון, שאי בטח לא יודע מי

הוא, כרגע בציט. אני רק לסבר את אוזניכם לפני ארבע ימים שלחתי לו למייל

הפרטי שלו הצעה שיפנה אלי. כי אנחנו כמועצת העיתונות בהחלט יש לנו

עניין בסיפור הזה של חקירת מי שאמור להיחשב כעיתונאי. וזו סוגיה מאוד

מעניינת מה מעמדו של הבלוגר. לא שמעתי ממנו מאז. אני מניח שהוא קנאי

התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

"חבר" – הקלטה ותמלול

מאוד לחשאיותנו, למרות שאיך לומר כל הרשויות כנראה כן יודעות מי הוא. אז זה קצת מוזר שהמועצה לא יודעת מי הוא. ומשטרת ישראל למשל יודעת. אבל על כל פנים, ביקשו להעלות את זה לדיון. הדיון הוא פתוח, ואנחנו יכולים לשוחח אתו או-ליין, בהנחה שזה הוא והוא לא מתחזה, אין לי אפשרות לדעת את זה.

השופט דורנר: כן, יאיר רצית לומר משהו.

יאיר טרציצקי: ...

אריק בכר: אנחנו לא יכולים לסייע לאדם שטוען לחסינות עיתונאית, כאשר אנחנו לא יודעים מי הוא. אין אפשרות. זה פשוט לא ראוי הדבר הזה. מה גם שאני לא אומר לו אם הוא צריך לחשוף את עצמו. אבל מאחר והרשויות יודעות מי הוא, אז זה נראה קצת מגוחך שדווקא מועצת העיתונות לא יודעת מי הוא. אנחנו לא יכולים לסייע. שאל, אם הוא רוצה הגנה, שיפנה. אנחנו מוכנים בטח בשלב ראשוני לשמור על החשאיות שלו, אנחנו לא נפיץ את זה. אבל אי אפשר לעבוד כך זה קשה. בהצלחה בעבודתו שהיא טובה בדרך כלל.

השופט דורנר: טוב, אנחנו יודעים את תוצאות הבחירות.

יאיר טרציצקי: אני רוצה בלי קשר למה שהוא יגיד או לא, אני חושב שיש לנו את רוב העובדות בשביל לקיים על זה דיון בלי קשר לעניין של אישתון או לא. כי אגב אנחנו ארגון העיתונאים הוציא על זה איזה שהיא פניה גם לרמטכ"ל וגם למפכ"ל המשטרה. עכשיו התלבטנו בסוגיה הזאת, האנשים שהתעסקו בסיפור. ועלו כל מיני דילמות. אבל אני חושב שהסיבה בסופו של דבר שפנינו הייתה לאו דווקא כדי להגן על הבלוגר עצמו. אלא למעשה על הפרקטיקה שהוא ביצע.

השופט דורנר: אני אישית, כפי שאמרתי הזדמן לי באחד הראיונות שלי לומר, שעניין המקורות הוא מאוד בעייתי. אבל כמובן אמרתי את זה בשמי. אבל תציג את עמדתך.

יאיר טרציצקי: אני חושב שלא דווקא צריך רק לדון על הפרשה עצמה, אלא על המשמעויות שלה, ועל כל מיני שאלות שעולות כתוצאה מהפרשה בכלל על

העיתונות. ועל עיתונות חדשה.

השופטת דורנר: מה גם שקיבלנו פסק דין טוב מאוד של מקור ראשון על הגנה, שפה
ארנה עשתה עבודה מצוינת.

יאיר טרצ'יצקי: אז שנייה אני רק אגיד לגבי השאלה שעלתה, אם הוא רוצה את
ההגנה של מועצת העיתונות. אז הוא אומר אני לא יודע היכן החקירה עומדת
כרגע. על פי הארץ, הם התקפלו. והוא כותב האמת שאני פשוט לא יודע אם
אני רוצה הגנה. אבל חשוב לי להעלות את השאלות. אני אומר, אני חושב
שהאם הוא רוצה את ההגנה או לא, זה פחות משמעותי בהקשר הזה לדעתי
לפחות.

השופטת דורנר: רגע אחד, בעצם מה אתה מציע, תגדיר על מה אתה רוצה שנדון.

יאיר טרצ'יצקי: אז אני בדיוק רוצה להציג על מה אני רוצה שנדון. אני חושב שאי
עולה מהעניין הזה שאלה, האם אישתון הוא בכלל עיתונאי. האם אפשר
להגדיר אותו כעיתונאי. השאלה השנייה שלדעתי שווה לדון עליה זה האם
הוא ביצע פרקטיקה עיתונאית, גם אם הוא לא עיתונאי. זאת אומרת בהנחה
שהוא לא עיתונאי. עולה השאלה גם של דברים שאתם ציינתם. האם למעשה
עיתונות או פרקטיקה עיתונאית בכלל אפשר לבצע בעילום שם. זאת אומרת
האם זה שאדם מציג את כל הפרקטיקה העיתונאית בשם זה איזה שהוא
תנאי הכרחי או שזה רק מאפיין שלפעמים אפשר לוותר עליו במקרה הצורך.
שאלה נוספת זה האם אדם שאינו עיתונאי אבל מבצע פרקטיקה עיתונאית
האם הוא זכאי להגנה. זאת אומרת והאם הפרקטיקה הזאת זכאית להגנה,
או שגם אם הוא מחקה למעשה פרקטיקה עיתונאית הוא לא זכאי להגנה,
בגלל שהוא לא מוגדר כעיתונאי על פי הממסד.

דובר: של מי, שלנו?

יאיר טרצ'יצקי: באופן כללי, של כל מי שדואג לעיתונות. זה יכול להיות של מועצת

העיתונות בהקשר הזה.

דובר: בדין הכללי אולי הוא זכאי.

יאיר טרצ'יצקי: בסדר אז אני אומר, ואני אומר, ושאלה אחרונה זה האם ראוי

רשות התאגידים

"חבר" – הקלטה ותמלול

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

שהרשויות יחקרו אדם שביצע פרקטיקה עיתונאית גם אם הוא לא עיתונאי.
ואני חושב שהשאלות האלה הן שאלות שהמקרה הזה,

דובר: הם חקרו יאיר, אתה יודע שהם חקרו. אני למשל יודע שהוא העיד הוא לא נחקר. וזה מה שהם אומרים באופן פורמאלי. אני חושב שיש לנו עובדות חסרות. אנחנו ניסינו לטפל בפרשה הזאת מבחינה עיתונאית. בדקנו חלק ניכר מהעובדות. העובדות הם לא כל כך פשוטות. וברורות כמו שאתה מנסה לצייר את זה. לפחות במידע שנמסר לנו האיש גם הפוך להיות,

(מדברים ביחד)

השופט דורנר: רגע, אל תדברו יחד.

דובר: אבל זו סוגיה שונה לחלוטין. הרי לכאורה אפילו אם הוא לא נחקר אז אין פה בכלל דילמה. האיש זומן לתת עדות בגלל חשד לגניבה, שזו עבירה פלילית לכל דבר. היה להם יסוד סביר לחשוד לא בו בכלל, הוא לא חשוד בפרשה הזאת למיטב הבנתי בשום צורה. והוא התבקש להעיד.

דובר: אני מסכים איתך במובן הבא, מאחר שאנחנו לא יודעים את כל הפרטים בפרשה הספציפית הזאת, אין טעם שנתחיל לקיים דיון בפרשה הספציפית הזאת. אבל מה שיאיר אומר זה שהנושא הזה מעלה שורה של שאלות עקרוניות שבכלל לא קשורה לפרשה הזאת ולעובדותיה. כמו למשל האם בלוגר, או אדם שאיננו מתפרנס מעיתונות, או איננו עובד בארגון עיתונאי ממוסד, אין לו תעודת לע"מ האם הוא זכאי להיחשב כעיתונאי. לא על ידי בתי המשפט. זה בתי המשפט יכריעו. אלא על ידי מועצת העיתונות. האם אנחנו,

דובר: לא, הוא שאל יותר יפה האם הפרקטיקה שלו הוגנת.

דובר: לא, הוא עשה הפרדה. אלה שתי שאלות. האם אנחנו רואים בו עיתונאי. ואם אנחנו לא רואים בו עיתונאי האם אנחנו רואים את הפרקטיקה שלו פרקטיקה.

השופט דורנר: אם תדברו יחד אני פשוט לא שומעת אתכם. אני יודעת שזה הפרקטיקה של ראיונות בטלוויזיה שכולם צועקים אבל זה לא סידור הכי

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

"חבר" – הקלטה ותמלול

ברור.

דובר: יאיר העלה פה שתי שאלות חשובות, אני חושב, אחד האם מעמדו של הבלוגר לצורך העניין.

השופטת דורנר: אם הוא עיתונאי קודם כל לצורך, מיהו העיתונאי לצורך הגנה על מקורותיו.

דובר: בין היתר לצורך הגנה על מקורות נכון. והשאלה השנייה זה שככל שאנחנו לא רואים בו עיתונאי האם אנחנו יכולים לעשות הפרדה, ולראות בפרקטיקה שלו, פרקטיקה עיתונאית שאולי היא ראויה להתייחסות מסוימת גם אם אנחנו לא רואים בו עיתונאי.

השופטת דורנר: כי אם האיש למשל, אם אדם שהוא בלוגר, והוא לא עיתונאי, הוא לא כפוף לתקנון האתיקה שלנו. נחזור לאישתון הזה, אחד הדברים שעולים שהוא פרסם את שמות הצעירים שהתאבדו, שאנחנו לפי תקנון האתיקה לא עושים כדבר הזה. אבל הוא לא עיתונאי. אבל מצד שני עניין המקורות זה עניין בעיני מאוד מדאיג. כי הולכים לחקור אותו. כלומר יש לי בעיה. אנחנו ניסינו להעביר חוק, פניתי לחברי הכנסת, ורציתי לראות האם אפשר באמת את עניין ההגנה על המקורות לעגן בחוק. כדי לתת ביסוס. אז אחת הבעיות שתמיד עולות כשאתה הולך לכנסת ואז אני מעדיפה שלא יגעו בזה. מפני שטובה לא תצמח מזה, מי הוא עיתונאי. ואני לא רוצה שיגבילו.

יובל יועז: או.קי. רק הערה אחת בתגובה לדברים של הנשיאה, אתמול ניתן פסק דין בבית המשפט העליון, בעניינה של ענת קס. שופטי העליון, יכול להיות שהדברים נאמרו באמרת אגב. אבל שופטי הרוב בהרכב אימצו דברים שכתב בית משפט השלום בעניינו של אורי בלאו. אלה דברים חשובים. הסיפור של אורי בלאו לא הגיע לערכאה העליונה. הסיפור של ענת קס, שופט העליון מצאו דרך לעגן, לאמץ אמירות עקרוניות שנתן בית משפט השלום, בעניין חופש העיתונות בפרשת אורי בלאו. ואני מציין את הדבר הזה, מאחר שהם אומרים שמקובלים עליהם דבריו של בית משפט השלום לגבי ההגנה על העיתונאי בשני אופנים, חסיון מקורות זה דבר אחד. הדבר השני הוא אמירה

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

"חבר" – הקלטה ותמלול

של בית משפט השלום, שעיתונאי לעיתים יקבל העדפה על פני אדם מן הישוב. בכך שהוא לא יועמד לדין פלילי על אחזקת מסמכים סודיים. ובכך בית משפט השלום בפרשת בלאו, אימץ אמירה של הפרקליטות. אז הדברים האלה קיבלו עיגון החל מאתמול. גם בפסק דין של בית המשפט העליון. אני אומר שהגנה על עיתונאי החל מאתמול, אנחנו צריכים להתייחס לזה ככה, לא מתמצאת אך ורק בחסיון מקורות יש דבר נוסף.

השופט דורנר: אנחנו נשמח מאוד. חוץ מזה אתה תגמור את כל הסידורים ותגיד מי ידבר.

חיים שיבי: בקצרה אני אגיד ככה, אנחנו אומרים שעיתונות זה מקצוע. כשעיתונאי בא למחוקק ואומר לו, אני רוצה הגנה, הוא אומר לו באותה נשימה שהוא מכפיף את עצמו לתקנון של אתיקה וכללים מקצועיים. ולכן מי שרוצה לטשטש בכוח את הגבול, בין עיתונאי לבין בלוגר. למעשה מהצד שלנו כורת את הענף שעליו הוא יושב. יחד עם זה באותה הנשימה אם יש סתימת פיות. ואם יש ניסיון של הממסד להשתיק אדם שעשה עבודה אז תן לי לגמור את המשפט. אם יש ניסיון כזה אנחנו לא יכולים להישאר אדישים בהגדרה. הוא לא רוצה את התואר עיתונאי. אנחנו לא חייבים להשליך עליו את התואר עיתונאי. אנחנו פשוט יכולים להגיד שסותמים פה לאדם שחשף מידע אם עובדתית נכון, אז הוא פה הצביע על כשל עיתונאי מובהק. ולכן אנחנו צריכים לתת לו הגנה. אבל לא לקרוא לו עיתונאי. לא לתבוע עבורו את כול אותן מגוון הזכויות שעיתונאים נהנים מהם, כי הם באים למחוקק ואומרים אנחנו שומרים על אתיקה עיתונאית.

השופט דורנר: טוב, מהצד הזה. ענת פלג,

ענת פלג: אני חושבת שהערה שנשמעה כאן אני חושבת שהדיון הזה בשלב הזה, הוא מוקדם מדי. אני חושבת שחסר לנו חומר רקע באמת, גם על מי הוא האיש. וגם דיון יותר מעמיק לגבי תפקידו ולגבי הבלוגריות, ובאמת להסתכל גם מה נעשה במקומות אחרים. אני דווקא רוצה לנצל את הדיון הזה, להעלאת רעיון אחר, שעלה פעם במועצה, ובאיזה שהוא מקום נתקע.

וזה העניין לפתוח סוג של קו אדום, קו חירום. קו מוגן. ואני חושב שהסירוב של אישתון כרגע ליצור קשר עם המועצה, הוא בהרבה יותר מדאיג אותי כרגע מהדיון הנוכחי, משום שאני חושבת שאנחנו כן צריכים להיות גוף שיעניק הגנה ובית ותחושת ביטחון לעיתונאים, או לבלוגרים במצב הזה. ואני חושבת לכן, שאולי נדון גם בעניין הזה וננסה ליישם אותו. ואחר כך אחרי שיהיו, אני חושבת שלדיון יותר מעמיק בפרשה כרגע זה באמת לא בשל, ואנחנו נעשה את זה שוב, אחרי שגם אולי נגיש ניירות עמדה לגבי הנעשה בעולם. כרגע אני חושבת שהדיון הולך לכיוונים לא מעשיים, ואולי נחזור לרעיון שעלה כאן במועצה הזו.

ארנה לין: אני אקח שנייה את רשות הדיבור, רק כדי לידע את כולם, שאין לי את הנתונים כרגע. אבל הקמנו ועדה בזמנו, שניסתה להתמודד עם העניין הזה של בלוגרים. והאם הם יכולים או לא להיות,

השופטת דורנר: המועצה הקימה ועדה.

ארנה לין: כן המועצה, להיות מוגדרים כעיתונאים וכולי. אני לא רוצה לומר בדיוק. מה אבל הוועדה לא הגיעה לידי סיום. בואו נגיד ככה. אבל ברור לגמרי, אני חושבת מכל מה שאומרים שצריך פה להציע לגוף גדול כזה, איזה תשתית מאוד מסודרת של דיון בנושא הזה. ואז כמובן אתם מבינים מיד מה אני מציעה. אני מציעה שתקום פה איזה שהיא וועדה או כמה חברים שיתנו את דעתם על הנושא. הקטע של מעבר המיילים וכיוצא בזה, כל הסיבוב הזה. ואז נוכל לדון באמת בדיון הבא, בצורה מאוד מושכלת. אבל זה רק מה שרציתי לומר.

השופטת דורנר: כן, סליחה בבקשה.

יצחק מאיר: אני מוכרח להגיד שאני מרגיש אי נוחות לגבי העלאת הנושא בצורה הזאת, ובעיתוי הזה, בקרב אנשים שכל הסיפור הוא לא בדיוק נהיר להם. והעובדות אינן ידועות. אז אם אתה דן בשאלה שהיא היום שאלה מאוד מאוד מרכזית בעולם העיתונות. העולם מלא בלוגרים. התקשורת מבוססת במידה רבה מאוד על כך. ואם הבלוגר זכאי או לא זכאי להגנה גם צריך להגדיר מה זה

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

"חבר" – הקלטה ותמלול

הגנה. זאת היא שאלה קרדינאלית גדולה מאוד. ולא דנים בה אגב אירוע שעדיין מתרחש. זה אירוע שמתרחש. ופרטיו עלומים כמעט לחלוטין. אז אני חושב, אני חושב שהנושא מאוד ראוי. אבל אני חושב שצריך להגדיר. אני כמעט הולך בעקבות מה שאמרה היועצת המשפטית, אני חושב שצריך להגדיר כמה דברים. מה זה בלוגר, מה מותר, מה אסור לו ומה מותר לנו. מה הסטאטוס המשפטי שלנו, מה פירוש הגנה. ואגב כך לקיים דיון מסודר, מגובה גם במסמכים שאומרים מה קיים בעולם הגדול לגבי הדבר הזה. אבל לא להיכנס לנושא, שעשוי לאיזה פירטיים יכולים עוד לתפוס אותנו ולהכניס אותנו לתוך הסיטואציה שנידונה כרגע. ולכן אני הייתי מציע כרגע לבקש מן הנשיאה לקבוע את ההליכים שבהם מכינים דיון כזה. אני חושב שהנושא מאוד, מאוד ראוי. ולהביא אותו לדיון אחרי שהוא מוכן.

השופטת דורנר: תודה בבקשה.

יובל יועז: אני מסכים להצעות האחרונות, להכין דיון בצורה משמעותית יותר, אם הבנתי את רוח הדיון או חלק מהמשתתפים עד כה, אז נדמה לי שיש פה איזה שהיא הנחה סמויה, שאנחנו יודעים מי הוא עיתונאי. זאת אומרת שיש לנו הגדרה שמקובלת על כולנו או על רובנו שמגדירה מי הוא עיתונאי. עכשיו לי לא ידוע על הגדרה כזאת. כמוכן שהנושא הוא נושא קשה. הוא נושא מורכב. הוא נושא שיש לו פנים לכאן ולכאן. אם אפשר להגדיר, אם ראוי להגדיר, אם כדאי להגדיר עיתונאי בצורה פחות או יותר קונקרטי וברורה. הנושא הזה לא עולה בפעם הראשונה. ואם אנחנו רוצים להכין דיון בעקבות הפרשייה האחרונה, בנושא הבלוגרים. מה שמעורר כמוכן את השאלה מי הוא עיתונאי, לפני שאנחנו הולכים הלאה, לשאלה הבאה. והאם הבלוגר הוא עיתונאי. אני רוצה להפנות, להזכיר לנו, לעצמנו מסמך אחד שכדאי שנסתכל עליו. דוח וועדת צדוק, על נושא חוקי העיתונות. מסמך רציני, מצוין עב קרס יחסית. נשכח, גם נשכח על ידינו במהלך השנים. הנושא עלה שם בין שאר הנושאים. אגב עלה שם גם נושא מעמדה של מועצת העיתונות. איך כדאי לעגן אותה, אם כדאי לעגן אותה בחוק, לא כדאי לעגן אותה בחוק. וכיוצא באלו. אבל זה

הערת אגב. הנושא של מיהו עיתונאי. הדילמה של הגדרת עיתונאי עלה שם.
ונדון על ידי קבוצה רצינית מאוד של אנשים.

(מדברים ביחד)

יובל יועז : ועד כמה שזכור לי המסקנה הייתה בנקודה הזאת של הוועדה, שבראשה עמד צדוק, כאמור, ועוד מספר אנשים, שלא ניתן או לא כדאי לנסות להגדיר בהגדרה ממצא מיהו עיתונאי. במקום זאת הביטוי שהשתמשו בו היה מי שעיסוקו בעבודה עיתונאית. אז תגידו שזו התחמקות מסוימת, או שעיקר עיסוקו בעבודה עיתונאית, או משהו מהסוג הזה. עכשיו אני לא אומר שזה הפתרון האופטימאלי. אני לא אומר שזה הפיתרון האופטימאלי. אבל כדאי לקרוא את הדיון שהיה שם.

השופטת דורנר : צביקה.

צבי רייך : אני לא רוצה להתחיל את הדיון, והצעה של ארנה להכין דיון מעמיק בנושא הזה הוא טוב. אני רק רוצה משפט אחד שנבין כמה הנושא הוא מאתגר וחשוב. באמת אני רואה את זה על סמך דוח אמריקאי שעכשיו עוסק במצב הזה בארצות הברית. לנו, כמועצת עיתונות יש אינטרס להגן על צורות חדשות של עיתונות, בעיקר בתקופה שהעיתונות המקצועית הולכת ומתדלדלת. יש לנו אינטרס עצום לעשות את הדבר הזה, אנחנו רואים דוגמאות. והדוגמאות האלה הם רבות בעולם, ורק התחלה בישראל. דוגמאות שבהם עבודה עיתונאית, כלומר מידע בעל עניין ציבורי אמיתי, לא התעסקות בבידור או זה. מידע בעניין ציבורי אמיתי מתחיל להופיע מאנשים שאינם עיתונאיים. הדיון מי הוא עיתונאי הוא עקר. הוא לא הוביל אותנו רחוק. הצורך להגן על צורות חדשות של עיתונות שנעשות בידי אנשים חדשים שהם לא דווקא עיתונאים, הוא צורך חשוב מאוד, שמרחיב את תחום השיפוט של מועצת העיתונות, ואת הרלוונטיות שלה. ולכן אני חושב שזה מאתגר וכדאי לקחת ולאמץ את האתגר הזה.

השופטת דורנר : מצוין. כן יובל.

יובל יועז : אני מסכים לכל מה שאמרת עכשיו צביקה. ואני רוצה לענות לך, פרופי

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

"חבר" – הקלטה ותמלול

שפירא אמרת שצריך קודם כל לעבור דרך השאלה הראשונה המקדמית מי הוא עיתונאי, כדי להגיע לשאלה השנייה, האם אנחנו צריכים להכליל בלוגרים בהגדרה של עיתונאי. אני לא בטוח שאנחנו צריכים ללכת דווקא במתווה הזו. אולי אפשר להימנע מהשאלה הראשונה שהיא שאלה גדולה. וכבדת ראש, ואולי לא צריך בכלל להגיע לתשובות ממצות בשאלה הזאת, ולדלג מיד לשאלה השנייה. ושם אני מתחבר למה שאתה אומר.

השופטת דורנר: רגע, תרשו לי להתערב. אנחנו לא מתקדמים לשום מקום. כי אני חושבת שההצעה להקדיש לזה דיון ולהכין את זה, היא טובה. אז לשמור את הכדורים ואת הטענות לאותה ישיבה הבאה, ואנחנו לא נעשה את זה באימייל. נשב כי זה בהחלט עניין כבד. ואני עוד פעם מזכירה לפרופסורים שלנו, להכין כל אחד מהם, גם לגבי וגם אתה. אתה עוד לא פרופסור. אסור לטעות בעניין הזה לקרוא לפרופסור דוקטור, להיפך זה מאה אחוז בסדר. אז אני מצפה מכם תוך זמן, אריק יעביר.

אריק בכר: תוך שבוע יהיה לכם אמצעי תקשורת נפלא, תוכלו להעביר את זה אלינו בלי שום בעיה.

השופטת דורנר: אריק הכין משהו, הוא יעביר לכם מקורות. ואנחנו מאוד נשמח וגם פה נעשה דיון אולי באימייל אם יש דברים דחופים. ואולי בדיון מלא. ויש לנו תוצאות של הבחירות.

אריק בכר: בהחלט. אני אקריא את השמות של נציגי הציבור. שמות נציגי הציבור שנבחרו לכהן בנשיאות לקדנציה של שלוש שנים. פרופ' יחיאל לימור. ד"ר ענת פלג, פרופ' עמוס שפירא, הרב יובל שרלו, ד"ר יובל דרור, מר יוחנן צנגן. עכשיו שישה שמות בלבד. יען כי, שלושה שהגיעו אחרי זה הגיעו בתיקו. עכשיו יש שתי אפשרויות, או שאנחנו דוחים את ההצבעה על הנציג השביעי שיחסר לנו לישיבה הבאה או שעושים עוד הצבעה עכשיו בין השלושה. רק לנציגי הציבור. אני אקריא לכם את השמות של השלושה שהגיעו. לכל נציגי הציבור לחלק פתק לבן שעליו ירשום שם אחד.

רוני רימון, פרופ' גבי וימן, פרופ' שולמית אלמוג. אלו השלושה שמתחרים על

מקום אחד. כל אחד שירשום על הפתק שתיתן לו נטלי, שם אחד בלבד. נעשה ספירה ונכריז על השביעי.

ארנה לין: רק כדי שנסכם את הנושא הקודם כי הוא נראה לי חשוב. אז אריק אתה תוציא קול קורא כדי לקבל עמדות לגבי הנושא של – נעשה ככה אני מציעה, יאיר יעביר לנו כמה היו, חמש שאלות. אתה רוצה להעביר בסוף שלוש, תעביר שלוש. תעביר לאריק את השאלות כי הם כולן נראות לי בסדר. אם אתה רוצה להשמיט חלק אז תעביר לאריק. אריק אתה תוציא קול קורא באמצעים האלקטרוניים שהולכים להיות לנו. ואז נוכל לעשות את הדיון המקצועי ולהביא אותו למליאה, כדי לעשות דיון רציני בעניין. ככה לי נראה רציתי רק להגיד,

אריק בכר: השמות שוב, אתם רושמים שם אחד מבין שלושת השמות הבאים: רוני רימון, פרופ' גבי וימן, פרופ' שולמית אלמוג. אין הצבעות כפולות.

(מדברים ביחד)

אריק בכר: יש פה טענות לזיופים. אני אשחק את תפקיד אליקים רובינשטיין. בסיבוב הקודם היו לנו יותר. אין פה יותר מהמספר הקודם. נתחיל לספור.

השופטת דורנר: מה יוצא לאדם שהוא בנשיאות מה הוא מקבל הוא לא חבר כנסת.

(מדברים ביחד)

גבי וימן: אני הבנתי שמי שעומדים היום לבחירה, עכשו זה אנשים שאינם חברי המועצה ההנהלה. הרי אחרת אין לנו מה לבחור אותם. נציגי ציבור בנשיאות.

השופטת דורנר: הם במליאה ובוחרים אותם לנשיאות.

גבי וימן: אבל מי שבוחר זה הרי חברי המליאה.

השופטת דורנר: לא.

אריק בכר: זה רק נציגי הציבור במליאה.

גבי וימן: איך יכול להיות. אולי אני לא מבין את זה. איך יכול להיות שמישהו שהוא

מועמד הוא גם כבר חבר הנשיאות. אז בשביל בוחרים אותו.

אריק בכר: לא, לא היה כזה דבר. לא היה. ברשימת סליחה, מי שהיה ברשימה שמתוכה

יכולת לבחור את השבעה, אינו חבר בנשיאות כרגע. יש אחרים יש בערך

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

"חבר" – הקלטה ותמלול

שמונה,

שולמית אלמוג: אבל אני כן חברה.

אריק בכר: אבל הכהונה שלך הסתיימה, ולכן את עומדת לבחירה. לא, סליחה את נבחרת למליאה מחדש לשלוש שנים. ועכשיו את עומדת להיבחר מחדש לבחירה לנשיאות כן בהחלט.

דובר: המילים מליאה ונשיאות מבלבלים לפעמים. מליאה, זה אסיפה כללית. נשיאות זה וועד מנהל. כדי לסבר את האוזן פשוט, אלה האלמנטים.

אריק בכר: שולמית את נבחרת לתקופה נוספת של שלוש שנים למליאה. ועכשיו אנחנו מתוך הנציגים שנבחרו למליאה, צריכים לבחור נציגות מצומצמת יותר לנשיאות כנציגי ציבור. וזה מה שאנחנו עשינו היום. את ההוא עשינו כבר ביוני, ונכנסו לתוקף בנובמבר.

שולמית אלמוג: גם את זה כבר עשינו בעבר עוד פעם.

אריק בכר: תראי את כיהנת כל כך הרבה כהונות, שזה כבר מתבלבל. אני יודע הזמן רץ שולמית מה לעשות. אני יכול להסביר אחר כך בדיוק יש תאריכים הכל מסודר.

אז עכשיו אנחנו עשינו בחירה בין השלושה. ומי שהגיע למקום הראשון היא הגברת שולמית אלמוג.

השופטת דורנר: נהדר. אני רוצה עוד פעם אנחנו דיברנו על הנושא של אישתון, שאנחנו רוצים לדון בו, אנחנו כמובן נרצה לדון על מצבה של העיתונות. אני ביקשתי משני חברים שלנו באקדמיה, להכין איזה שהוא נייר לקראת זה. ברגע שיגיע אנחנו לא נחכה לישיבה אנחנו נפיץ אותו ונתחיל לגלגל אותו. ונראה מה לעשות. כי אני בצוות שהקמנו, ראיתי קשיים מאוד מרובים בעסק הזה. ונראה את העצות הטובות שלכם. ערב טוב ולהתראות.

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

"חבר" – הקלטה ותמלול

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים